

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: (h. l.)

Cím: *Pálmai Ilka színésziskolát nyit*

Forrás: *Magyarország*

Bp.

(Hely)

1921. 7. 15.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Palmai Ilka

Idő

"1921"

Személy

Pálmai Ilka színésziskolát nyit

Érdekes látogatás a művésznőnél — Vallomások a múltiról, tervezgetések a jövőre

(A Magyarország tudósítójától.) — A házban az mondják, hogy deszkán alszom és nyers hust teszek éjjel az arcomra, hogy az alakom karcsu maradjon és az archöröm rózsás, — mondja nevetve Pálmai Ilka, akit felkerestem, mert azt hallottam róla, hogy az ősszel színésziskolát akar nyitni. Nem csodálom a házbelieket, mert tényleg tüneményszámba megy, milyen friss, üde, fiatal és bájos a legszebb Szép Heléna, a legelegánsabb Gerolsteini nagyhercegnő, nem is ismerem asszonyt, aki fölött ily nyomtalanul multak volna el az évek. A szalon, ahol fogadott, valóságos muzeum, tele van emlékekkel, még pedig olyan emlékekkel, amelyekkel csak kevesen díszelkedhetnek. Ezüst koszorúk, egyik a másik mellett, üveges rámpákban lógnak a falon, két gyönyörű szobor, híres szobrászok mintázták róla, azután dedikált fényképek olyan nagyságoktól, mint Mark Twain, Sullivan, Gilbert, Johann Strauss, Zola, (akinek Naná-jában drámai szerepet játszott), Réjane asszony, Duse, Sarah Bernhard: Pálmai Ilka dicsőséges pályafutásának állomásai. Pálinkával kínál meg, ő maga nem iszik, azt mondja, árt a hangjának, pedig naponta énekel, folyton gyakorolja magát. De nemcsak énekel, táncol is, táncórákat vesz háromszor hetenként, hogy a modern táncokat is mind megtanulja.

— Nem tudok munka nélkül lenni, — mondja — külföldön az olyan kora színésznőknek, mint én vagyok, külön szerepeket írnak. *Nálunk nem törődnek velünk. Pedig tagja vagyok a Nemzeti Színháznak és hányszor könyörögtem, engedjenek játszani. Igérték, igérték, de a fellépésből nem lett semmi.*

Most arról beszél, hogy minden ambíciója a színésziskola, amelyet ősszel fog megnyitni, amelyre az

engedélyt már megkapta és amelynek szervezési munkálatait most végzi, amennyiben reggeltől estig futkos és megbeszéléseket folytat tanárjelöltekkel. Azt mondja, csupa előkelő művészt akar megnyerni az iskolának, amelyben drámai, operett-, tánc- és énektanfolyamok lesznek. Elmondja, hogy már évek óta biztatják barátai és pályatársai, hogy csináljon iskolát, de ő csak most szánta rá magát.

— Kérem szépen, a pénzem is elfogyott, — mondja nevetve — a börzén elvesztettem mindent. Tudja, más tizenöt év óta játszom a börzén és eddig mindig nyertem. Most aztán beütött a krach. Tehát dolgozni fogok. Főmunkatársam a Nemzeti Színház egyik legkiválóbb művésze lesz, akit ma még nem akarok megnevezni, esztétikát Mészáros Jenő fog tanítani, táncot Haraszti, az énektanfolyamra nézve pedig most folytatok tárgyalásokat. Zamárdiban eladtam vilámat. Képzelse: harmincezer koronáért adtam oda, ma megírtam negyyszázezer koronát. De hát én ályennel sohasem törődtem.

Most elmondja, hogy öt évvel ezelőtt jött hazabécsből, a háboruban ápolónő volt és mint ilyen, kiűntetést is szerzett. Egy képre mutatott, amely zongora fölött lóg, elegáns fekete úr, cylinderben redingotban.

— A férjem — mondja — Kinsky gróf, őh, ki tűnő ember, nagyon tisztetem, nagyon becsülöm, persze elváltam tőle, mert az én életem a színpad, ő pedig

utálta a színpadot. Feltékeny volt a színpadra, hogy mások lássák a lábamat és idegen férfiak csókoljanak. De azért jóban váltunk el, hisz én ma is *birodalmi grófné vagyok és báró Pettauné*. Az én családom is nemes, görög származású nemesek vagyunk, de én valóban nem törődöm ezzel. *Demokrata vagyok és főképp bohém.*

Majd párisi, londoni szerepléseiről beszél és arról, hogy ma már sajnos csak ezekből az emlékekből él és minthogy nincs alkalma fellépni, úgy szolgálja a színpadot, hogy tanítja a színésznőket.

— *En tanítottam Péchy Erzsit is És az én neveltem unokahugom, Petráss Sári*, aki, mint tudja, annyira hasonlít hozzám, hogy mindig azt beszélték, hogy az édeslányom. Nagyon szeretnek ők engem, a Sári és az Erzsi is és mondhatom, büszke vagyok rájuk. Mert aranyosak és nagyon tehetségesek. Remélem, hogy most sok Sárím és Erzsím lesz, akikből művésznőket fogok nevelni. A legboldogabb leszek, ha ha iskolámmal hozzájárulhatok ahhoz, hogy a jövő színészgeneráció tehetséges legyen és sok szépet alkosson.

Még sok mindenről beszélt az ő közvetlen, bájos modorában, régi pletykákról, amelyeket az ő nevével hoztak összefüggésbe, elmondja, hogy vannak szép emlékei, levelek, ékszerek, amelyeket főhercegektől kapott és természetesen, hogy úgy művészi, mint társadalmi állásánál fogva a mánásvilággal is mindig érintkezése volt és mutatott egy levelet, amelyet a minap kapott egyik Zichy grófnőtől, amelyben a grófnő lelkesen üdvözli „meine liebe Ilka“, abból az alkalomból, hogy színésziskolája lesz. Alig akart elengedni, amikor közel egyórás látogatásom után elbucsztam. És csak most sajnálom, hogy nem maradtam még egy ideig ott, mert egészen biztos, hogy még sok érdekes dolgot hallhattam volna tőle a régi színházi világból, amelynek ő dédelgetett és felejthetetlen fejedelmesszonya volt.

(h. l.)